

упорядкованість та неупорядкованість (ентропія), система та елементи, модель та оригінал тощо. Деякі з них в останні десятиліття запропоновано називати "загальнонауковими" або "міжнауковими" тому, що вони поширилися або поширюються у всіх або кількох галузях науки. Вони ведуть до утворення міжпредметних зв'язків і сприяють зближенню різних галузей знань, у тому числі раніше роз'єднаних, такі категорії називають також "міжнауковими поняттями-інтераторами".

У сфері наукових дисциплін, які вивчаються загалом чи вибірково в аспектах фізичну культуру і спорт, фундаментальне інтегруюче значення, безсумнівно, мають, крім інших, категорії "розвиток" (індивіда), "адаптація" (живих систем), "виховання". Ці категорії мають не той самий інтегративний статус [1; 2; 3; 4]. Категорія "розвиток", як відомо, здавна отримала статус філософської і як загальнонаукова поширилася на всі галузі пізнання, хоча конкретизується в них не повністю співпадаючих випадках. Категорія "адаптація" зародилася як біологічне поняття, але потім набула настільки широкого поширення, що набуває загальнонаукового статусу. Категорія "виховання" формувалася переважно у сфері педагогіки, але одночасно увійшла до понятійного апарату низки не тільки гуманітарних, а й деяких природничих наук, у тому числі, у теорію тваринництва і навіть рослинництва.

Продуктивне використання названих та інших загальних категорій у конкретних галузях знань не зводиться тільки до простого перенесення сюди термінів, які означають дані категорії. Користь від використання залежить від того, наскільки коректно в науковому відношенні асимілюються концепції, які лежать в основі загальних категорій, наскільки вони творчо поєднуються з конкретним змістом спеціальних галузей знань.

Отже, виникають непрості проблеми, зумовлені як об'єктивними, так і суб'єктивними обставинами (специфіка пізнавального матеріалу спеціалізованих галузей пізнання, труднощі його інтерпретації, індивідуальні особливості характеру мислення тощо).

Список використаних джерел:

1. Круцевич Т.Ю. Теорія і методика фізичного виховання Том 1. Київ: Олімп. Л-ра, 2008. 279 с.
2. Папуша В.Г. Фізичне виховання школярів: Навчальний посібник. Тернопіль, 2000. 247с.
3. Присяжнюк С.І. Фізичне виховання: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2008. 504 с.
4. Шиян Б.М. Теорія і методика фізичного виховання школярів : навч. посіб. : в 2 ч. Ч. 2. Тернопіль : Навчальна книга. Богдан, 2012. 304 с.

Фастова А.С.

студентка факультету ФРГМ

Горлівський інститут іноземних мов ДВНЗ ДДПУ

Єфімов Д.В.

к.пед.н., доцент кафедри педагогіки та методики викладання

Горлівський інститут іноземних мов ДВНЗ ДДПУ

ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

У 21 столітті нічого не заважає використанню ІКТ в освітньому процесі, зокрема організації самостійної роботи здобувачів освіти.

Під час аудіювання учні звикають чути та осягати мову, у процесі говоріння за допомогою мікрофону голос може записуватися та передаватися на різні пристрої, а щодо граматики - тут на допомогу прийдуть інтерактивні граматичні вправи зі спеціальним програмним забезпеченням.

Комп'ютерна техніка використовується на всіх етапах уроку: пояснення нового матеріалу, закріплення, повторення, а також контроль. Навчання іноземної мови з

використанням ІКТ та різного програмного забезпечення відрізняється низкою переваг. О.С. Полат виділяє такі плюси:

- інтерес здобувачів освіти до ІКТ, що надає вплив зросту мотивації освітнього процесу;
- протягом навчання з використанням ПК у здобувачів освіти підвищується інформаційно-комунікаційна та мовна культура;
- процес навчання індивідуалізований;
- розвиток пізнавальних здібностей здобувачів освіти;
- оцінка має об'єктивний характер;
- надається поштовх до ефективності виконання завдань [1].

Також слід зазначити переваги використання комп'ютерних програм і безпосередньо ПК. До списку цих плюсів входить: вільний режим освіти (самостійний вибір часу, пауз та темпу роботи); об'єктивна оцінка відповідей студентів; відсутність упередженості до будь-кого з учнів.

Також є характерні недоліки при навчанні з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Це можуть бути складнощі у передачі великих обсягів інформації; необхідність використання праці висококваліфікованих спеціалістів для підтримки та актуалізації програмної системи та даних [2].

Практика виявляє, що застосування контрольних-вимірних матеріалів, підготовлених з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, представляє великий інтерес в освітньому процесі. Вони можуть бути різного роду. Найбільш ефективними є тестові контрольні-вимірні матеріали з аудіювання. На завершальному етапі учень отримує відомості про результати своєї роботи [3]. Насамперед, бажано відзначити економічність тестових контрольних-вимірних матеріалів даного зразка. Особливе місце займає використання комп'ютерних технологій у проектній діяльності учнів. Зазначимо, що метод проектів об'єднує самостійну роботу із груповою. Отже, метою проектів дозволяє мовної діяльності перетворитися в інші види діяльності, наприклад, трудову або естетичну. Практика доводить, що такий підхід до організації проектної діяльності з використанням інформаційних технологій дозволяє досягти більш високих результатів у освітньому процесі.

Дослідники кажуть, що «створення та використання нових методик при вивченні іноземних мов вже неможливе без використання ІКТ, мереж з передачі інформації та педагога нової формації» [1].

Здобувачам освіти, залежно від їх рівня володіння іноземною мовою надається безкоштовно таке програмне забезпечення:

1. Language in Use 24/7. Це додаток, який базується на серії видань Cambridge University Press. Програма навчання повністю відповідає стандартам загальної європейської системи вивчення іноземних мов (рівні A1/A2, B1/B2).

2. QDictionary. додаток дозволяє перекладати навіть речення, лише натиснув на них. База даних додатку містить більше 50000 слів та словосполучень. Також є можливість вносити зміни до бази даних.

3. Exerciser. Додаток задає вправи багатьох типів у різних варіаціях – зміна форми слів чи речень, пошук помилок у тексті, вибір варіантів відповідей, заповнення пропусків, пошук відповідностей. Також програма може перевіряти вправи самостійно [4].

Отже, використання ІКТ у мовній освіті – це один із перспективних напрямів інформатизації навчального процесу. Властивості мультимедійних програм допомагають вирішити основне завдання мовної освіти – формування в учнів стійкої комунікативної компетенції під керівництвом досвідченого педагога, але шляхом докладання самостійних зусиль того, хто навчається.

Список використаної літератури

1. Полат Е. С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования. М.: Издательский центр «Академия», 2001. 272 с.

2. Невструева О.В. Применение новых информационных технологий в вузе при обучении иностранному языку с помощью компьютера. Информатика и информатизация образования. 2008. № 16. С. 147-149.

3. Межуєва І.Ю. Активізація пізнавальної діяльності студентів та застосування інформаційних і комп'ютерних технологій для розвитку їх професійної іншомовної компетенції. *Наукові записки міжнародного гуманітарного університету*. Одеса: видавничий дім «Гельветика», 2018. Вип 29. С.75-78.

4. Башкирова О. А. Возможности использования компьютера при обучении иностранному языку. *Развитие науки и образования в современном мире: по материалам междунар. науч.-практ. конф.* / Люберцы, 2019, № 9 (35) С. 23-24.

Гриньова Марія Василівна,
старший викладач кафедри освітньої політики,
здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії (поза аспірантурою)
КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»

ЗДАТНІСТЬ ДО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ЛІДЕРСТВА ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Наразі велика увага в лідерології приділяється емоційному лідерству, однак реалії сьогодення, пов'язані із становленням суспільства знань та глобальною діджиталізацією, свідчать про те, що не варто недооцінювати і роль інтелектуального лідерства, тобто лідерства заснованого на знаннях та інтелекті.

Так, В. Вінтоняк та В. Кузіна стверджують, що ключову роль у розвитку суспільства відіграє освіта та інтелектуальне лідерство, саме тому останнє, на їхню думку, «має стати одним із національних інтересів, яке дозволить за допомогою власного інтелектуального ресурсу сформувати стале середовище, яке забезпечить нові вектори і нові цілі в розвитку держави» [1, с.58].

Звертаючись до наукових студіювань вище зазначених вчених, інтелектуальне лідерство розглядатимемо як таке, що зосереджено на людині-працівнику і розвитку «його інтелектуальних можливостей, критичного мислення, творчого потенціалу, системи компетенцій необхідних для ефективного виконання виробничих і управлінських функцій із застосуванням творчих здібностей» [1, с.59].

Запит на інтелектуальне лідерство віднайшов своє відображення в сучасній українській освіті, зокрема шкільній. Так, в Законі України «Про освіту» одним із завдань освіти визначається розвиток інтелектуальних здібностей особистості і збагачення на цій основі «потенціалу Українського народу, підвищення освітнього рівня громадян задля забезпечення сталого розвитку України та її європейського вибору» [2]. Відповідно, Нова українська школа, як зазначено в її концепції, ставить за мету формування випускника – особистості, патріота та інноватора. Причому, «особистість» в моделі випускника розглядається як «цілісна особистість, усебічно розвинена, здатна до критичного мислення» [3].

Одним із засобів розвитку критичного мислення як складової інтелектуального лідерства є читання з розумінням або, іншими словами, вдумливе читання.

В нашому дослідженні ми зосередимо увагу на розвитку інтелектуального лідерства у майбутніх учителів початкової школи як першої та засадничої ланки шкільної освіти засобами читання наукової літератури, адже це, на нашу думку, є основою для професійного та особистісного становлення вчителя Нової української школи в контексті формальної, неформальної та інформальної освіти.

Задля з'ясування ситуації, наскільки часто майбутні вчителі початкових класів звертаються до опрацювання наукової літератури, нами було проведено опитування, участь в якому взяло 197 здобувачів освіти педагогічних коледжів Одеської області. Так, відповідаючи на питання «Як часто Ви звертаєтесь до публікацій про наукові досягнення та